

"Swing-a-dilla Street" van 12 januari 1940, opgenomen in Chicago, met Fats Waller ^{ook} op Hammond orgel, een vrij nieuw instrument toen nog, de man waarnaar het genoemd is construeerde de eerste in 1934. Tenslotte een pianosolo die 13 mei '41 werd opgenomen, weer in New York. Het is een merkwaardig melancholische versie van Duke Ellington's "Ring dem bells".

plaat 4 Fats Waller: Ring dem bells (Duke Ellington)
I - B/laatst - 3:12 - RCA 730.570

"Ring dem bells", Fats Waller solo piano voor Victor in New York City, 13 mei 1944. Twee selecties uit de vele Victor-opnamen van Waller waarbij ~~aan~~ solo cinema-orgel en piano via zijn Rhythm tot ~~aan~~ en met de big band, zijn op twee RCA sets van ieder vijf LP's te vinden: 'Fats Waller Memorial No. 1 & No. 2' - een Franse uitgave die bij mijn weten nog steeds leverbaar is. Als we het over solo piano in jazz hebben komt er in eerste instantie deze naam naar voren: Art Tatum.

plaat 5 Art Tatum: Gone with the wind (Wrubel, Magidson)
B/1 - 2:46 - Brunswick BL 54005

Art Tatum, in 1910 geboren, was zes jaar jonger dan Fats Waller. Zijn komst in New York als begeleider van Adelaide Hall, 1932, veroorzaakte grote opschudding onder de collega-jazzpianisten, maar publiek en critici waren minder onder de indruk. In technisch opzicht liet hij iedereen achter zich, hij had een voor die tijd enorme harmonische kennis. Hij maakte daar gebruik van, en omdat buiten de musici weinigen hem konden volgen werd zijn spel alleen 'puur techniek' genoemd, meer ornamenten, versieringen dan ^{met} wezenlijke muzikale inhoud. Vooral ^{met} critici, een clubje dat tot ver in de jaren vijftig een zeker primitivisme als een garantie voor ~~aanvaardbaarheid~~ artistieke zuiverheid zag, zijn hem zijn hele leven blijven afwijzen. Het is een van de grote verdiensten van promotor/producer Norman Granz geweest dat hij Tatum in de vijf jaren voor zijn dood in 1956 in staat stelde een enorme hoeveelheid platen op te nemen. Wij zitten nu overigens in de tweede helft van de jaren dertig - eind '35 had de firma Decca Tatum één cowboy-liedje laten spelen dat nooit werd uitgebracht, pas in februari 1937 kwam hij weer op de plaat. Het "Gone with the wind" dat we hoorden werd door Decca op 29 november 1937 opgenomen in New York City. Net als dit "Stormy weather".

idem Art Tatum: Stormy weather (Harold Arlen, Ted Koehler)
A/laatste - 3:06 - idem

"Stormy weather", muziek Harold Arlen, interpretatie Art Tatum. Decca, New York City, 29 november 1937. In Los Angeles, op 12 april '39, nam hij voor de eerste keer "Tea for two" op, u hoort het als slot van deel 107 in de NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.

idem

Art Tatum: Tea for two (Vincent Youmans)
A/voorlaatste - 2:31 - idem

0 0 0 0 0